

TÁBOR 2020

8+2 zastavení v osmičkovém roce 2018 po osmi letech v čele tábořské radnice

Tábor je parádní město. Oproti jiným srovnatelně velkým má mnoho výjimečností - unikátní historii, výhodnou pozici na mapě republiky i Evropy, nádhernou okolní přírodu se spoustou atraktivit, tvořivé a přemýšlivé lidi. Být tady starostou je nepochybně krásné a povznášející, ale také plné úmorné úřední rutiny, dílčích vítězství i porážek, pocitů štěstí, ale i bezesných nocí, křivd a pochybností, když se věci nedaří. Ale kdo z nás to nezažívá ve svém běžném životě, že?

Jiří Fišer

ÚVODEM

Někřičet, nekrást, bavit se s „obyčejnými“ lidmi, zasloužit se o vřídny úřad a nejednat se svými podřizenými jako s plebejci. To byla má jednoduchá předsevzetí při nástupu na radnici na konci roku 2010. Posuďte sami, nakolik se to dařilo.

Je skutečností, že poslední dvě volební období se obešla bez finančních či korupčních skandálů. Jednání zastupitelstva, navzdory různým turbulencím a problémům, které přinesl běh života, se stávala postupně praktičtější, více věcná a tím pádem i přehlednější a slyšitelnější. Za to díky všem.

Pokud se týká tváře úřadu – ano, vše může být vždy lepší. Pokud bychom chtěli objektivně posoudit, můžeme zalistovat ve výsledcích soutěže „Přívětivý úřad“. Ta, v gesci Ministerstva vnitra, mapuje stav přívětivosti a otevřenosti obecních a městských úřadů vůči občanům a jejich potřebám. Účastní se jí pravidelně cca 80 % srovnatelných měst v České republi-

ce. Tábor byl v roce 2016 v rámci Jihočeského kraje hodnocen na druhém místě, v roce 2017 na třetím a letos opět na místě druhém.

A co starosta a jeho sladký a zajištěný život? Naučil jsem se hodně věcí skousnout, ale to, s čím jsem se nikdy nevyrovnal je setrvalá ponižující role sprostého podezřelého. Je sice fakt, že starostové mají v hodnocení politiků veřejností dlouhodobě nejvyšší míru důvěryhodnosti, ale znáte to – starosta politikem je. A doba je taková, že politik je paušálně vnímán více jako veš, která si přihrává výhody, než jako někdo, kdo normálně a slušně pracuje. Neuděláte s tím nic moc, ať se snažíte, jak chcete. A moje případné prebendy?

Na radnici jsem přišel ze soukromé projekční praxe koncem roku 2010 se starým domem po rodičích v Benešově nad Černou, s třemi sty tisíci životní spořicí pojistky, sto padesáti tisíci na účtu důchodového připojištění, jako majitel auta Ford Focus (r. 2002) a nějakých hudebních nástrojů. Po osmi letech, v roce 2018, jsem díky prodeji shora uvedeného

domu majitelem bytu 2+1 v Táboře, dospěl jsem na životním pojištění do šesti set tisíc, na důchodovém připojištění mám dvě stě deset, jsem majitelem vozu Opel Astra (r. 2017) a stejných hudebních nástrojů.

1. INVESTICE A DOTACE

Někteří naši političtí konkurenti, zejména ze stran spojených s minulými kmotrovskými praktikami, nám vyčítají malou schopnost „přinést do města peníze shora“. Víte, nikdy jsem nespolehal na zákulisní parlamentní kamarádšofty, popravdě ono nebylo na co. Na druhé straně jsem nikdy necítil jako handicap to, že Tábor 2020 není mastodontní politickou stranou. Město totiž v posledních osmi letech investičně a dotačně úspěšné bylo.

Objektivně nutno říci, že příprava větších investičních akcí trvá vždy několik let a staveb, které jsou v jednom volebním období projektově zahájeny i zkolaudovány, je minimum. Tak je tomu od nepaměti, zákony a nastavený systém rychlý postup neumožňují.

Mnoho akcí bylo připraveno s příslibem dotace v letech 2008 až 2009. Tehdy se dotační tituly mnohem lépe potkávaly s potřebami města – Jordán, Komora, Pražské sídliště, sběrné dvory atd., akce postupně dokončované po roce 2010. O způsobech, jak před cca deseti a více lety

fungovalo v tomto státě rozhodování o přidělování dotací, se toho dost napsalo a soudím, že nerozhodovala jen kvalita předložených projektů, ale i různé vedlejší vlivy. Nicméně městu toto období přineslo cca 1 mld. dotačních prostředků. Realizace těchto akcí byla pak důkladně a často několikrát kontrolními orgány prověřována a sledována. Trvalo to řadu následujících let a vyšli jsme bez odřenin a karambolů.

Současné období (2014 – 2020) je etapou, kdy vypisované tituly zdaleka nenaplníují potřeby měst a získané

prostředky tak logicky nedosahují takové výše, jak tomu bylo v období předchozím. Například zcela zmizela možnost žádat o rekonstrukce místních komunikací, sportovních a rekreačních areálů, obtížně hledáme titul i na tak bohubilubé zařízení jako je Centrum pro seniory. To je objektivní fakt, nikoliv zásluha či neschopnost jednotlivců.

Přesto se daří získat dotace v řádu desítek milionů na obnovu národních kulturních památek, na technicko-dopravní stavby a připomenout musím více než stamilionovou podporu inovace technologie areálové čistírny odpadních vod.

Je snad hanba to, že město investuje za své a přitom dokáže snižovat úvěrové zatížení? Jistě ne. A tak připomínám rekonstrukce areálů škol Zborovská a Husova, přístavbu školy v Měšicích, záchranu Křižíkovy elektrárny, stomilionovou 1. etapu rekonstrukce bazénu či veřejné prostory, např. u MŠ Světlogorská. Na jiném místě pak hovořím o Budějovické ulici.

Globálně: Za 8 posledních let město stavebně proinvestovalo cca 1,35 mld. Kč a k tomu je nutno přidat cca 0,8 mld. investic do vodohospodářské infrastruktury ze strany Vodárenské společnosti Tábořsko. Na těchto číslech se podílí zhruba 60 % zdroje z EU...